

Barátsággal: Tamás

Levelek Karácsony Tomi tollából

Az egyesület pontosan tíz évvel ezelőtt, októberben alakult, tevékenységünk pedig két-három éve a világhálón is követhető. És milyen jó is ez! Nemcsak a tervezett programjainkról adhatunk így tájékoztatást bárkinek, hanem évekre visszamenőleg láthatjuk, mennyi mindent tettünk, mit értünk el, milyen élményekben volt részünk.

Még ennél is érdekesebb visszanezni a folyamatokat, ahogy egy-egy esemény létrejött, ahogy a gondolattól eljutottunk a megvalósításig – a lelkes ötletelésen, aprólékos szervezésen, sikeres pályázásokon, és sokszor „vére menő vitákon” keresztül, a megvalósításkor való szívvel-lélekkel végzett konkrét segítségéig, együttes munkáig, hogy végül elégedetten nyugtázzuk: ez ismét jól sikerült!

Ezeket a folyamatokat örökíti meg a „Lázidombis” internetes levelezőlistánk, melyen idestova három éve osztjuk meg egymással gondolatainkat, véleményünket. A sokszáz levelet böngészve, szépen kirajzolódik, hogy elnöki feladatait Karácsony Tomi a szervezet valódi vezetőjeként látta el.

Nem traktálta a listatagokat felesleges szócsépléssel – hozzászólásait viszonylag ritkán, de határozott céllal írta, mindig fejjén találva a szöveget. Soraival ösztönöz és inspirál, de nem sürget, irányt mutat, de nem utasít, áttekinthetővé teszi a dolgokat, összefoglal, és mindenekelőtt dicsér és köszönetet mond – nem egy szavasat, hanem részletesen értékelt.

Mindezt – a tárgytól függően – objektíven, békítőleg, humorral, szeretettel, és, állandó végszava szerint: barátsággal.

Bemutatkozása a honlapon egyben hitvallás is:

„Kedves Vendég!

Szeretettel üdvözljük Önt, aki belépett hozzánk eme virtuális kapun. Kérem, nézzen körül portánkon. Szívesen várjuk közösségünkbe a Lázi Dombi Kulturális Egyesület vendégeként. Jöjjön egy napra, egy hétre, egy hónapra vagy akár egy életre.

Karácsony Tamás vagyok, ötvenöt éves. 1978-óta a Csiky Gergely Színház tagjaként dolgozom Kaposváron. 2000. novemberén költöztünk párommal Szennára. Jó választás volt.

Egyesületünkben azon munkálkodunk, hogy a hely, ahol élünk, kulturálisan "élhető" környezet legyen. Ez a vágy teljesülni látszik. Szenna faluközössége, kimondhatjuk, kulturálisan "önellátóvá" vált. Most, hogy három gyermekes családapá vagyok, fő feladatnak tartom, hogy gyermekeinknek olyan körülményeket teremtsünk, ami érzelmi és kulturális alap számukra. Ők induljanak neki a világnak az általunk adható lehető legjobb útravalóval.

*Barátsággal üdvözlí Önt:
Karácsony Tamás”*

A honlap persze amatőr tempóban készült, de nyugtatott:

Drága Gyömbi!

Semmivel nem vagyunk elkésve. Már az is csúcs, hogy így áll a dolog. Hét évig elvöltünk honlap nélkül, most meg van egy szuper elérhetőségünk, napról napra bővülő tartalommal.

Ezt komolyan gondolom. Ma szörföztem a lapon és ezeket vettem észre. Gondoltam leírom, hátha segítek vele. Készül, amikor készül, akkor, amikor.

Apró korrekciók, arra az esetre, ha a három gyermek mellett nincs mit csinálnod.

Apróságok, nem sürgős, akkor, amikor odafér Neked.

Most nekem is sűrű a hét, de utána szívesen bedobom magam a gyerekekkel kapcsolatban.

És küldte az észrevételeket, hiányosságokat, videó anyagot, linkeket, információt.

Rengeteg program, és az erdei-szőlőhegyi tanösvény megvalósulását lehetővé tevő Norvég Civil Alaphoz beadott és elnyert "Örökségben, közösségben, a Zselic kapujában" című nagy összegű pályázatunk kapcsán írta ezeket a gondolatokat és köszönetet:

„Most valami nagyon jó érzés megy át rajtam. Gratulálok, és nosza rajta! Egy igazi "lázis"teszt. A kimenetele nem kérdéses. Hogy lesz vele munka? Persze, sok-sok tennivaló, de sikerülni fog. No, nem lelkesedek tovább, még egyszer gratulálok és ez így jó, ahogy alakult.”

2010. dec. 16.

„Kedves Jutka!

Sétáim közben egyre több ismeretterjesztő táblával találkozom. Olvasom, és nagyon tetszik. Közben elgondolkozom, hogy ez miként jött létre. Óhatatlanul eszembe jut az egész "norvég projekt", amit szép csendesen a hátadra vettél és végigcsináltál. Engedd meg, hogy köszönetemet ez úton fejezzem ki Neked, és mindazoknak, akik ebben segítőid voltak. Az eredmény kézzelfogható, a mentalitás követendő.

*Barátsággal:
Tamás”*

A vörösiszapos árvíz évében Tomi segítségével és alapos szervezésében láttunk vendégül felsőzsolcai árvízkárosult gyerekeket a Dudaiskolában:

„Ami már konkrét:

*15 gyermek és egy kísérő pedagógus érkezik hozzánk a borsodi katasztrófa sújtotta területről. A Miskolci Nemzeti Színház felajánlotta a szállításukra a mikrobuszát. Norbi szerzett egy mikrobuszt szintén. Az utazás O.k. Szállás: Bendi Ági ajánlott egy termet, vannak befogadó családok, Szendefy Jutka fut egy kört panzió ügyben. A szállás téma úgy tűnik O.k. Étkezés, teljes ellátás: ehhez kell a pénz. Jelenleg 100.000 Ft az adomány. Az ellátásuk költsége 140.000 Ft. Esetleg még fagyí ez, az. Itt még kéne erősíteni. Megadom az egyesület bankszámla számát. Kérjük az adományozót, hogy közleményben tüntesse fel, hogy: ÁRVÍZKÁROSULT GYERMEKEKNEK ADOMÁNY. Ha valamiben tudok segíteni, keressetek.
Barátsággal: Tamás”*

A jól sikerült tábor végén pedig megint nem maradt el a köszönet:

„Kedves lázisosok, és Mindenki, aki olvassa!

*A szervezők ezúton szeretnék megköszönni a "Dudaiskola" kapcsán megnyilvánult segítséget. Összefogás, lelki és egyéb támogatás nélkül ez a rendezvény nem valósulhatott volna meg. Köszönet jár Mindenkinek, aki ezt a rendezvényt akarta, segítette. A táborból távozó felnőttek és gyermekek köréből is jó visszajelzéseket kaptunk, biztatást a jövőre nézve. Jól esett. Még egyszer:
KÖSZÖNJÜK MINDENKINEK!”*

Vegetáriánus létére lelkesen fogta össze a Hurkafesztivál Lázidombi csapatát is – természetesen az egyesület érdekében:

Kedves Lázi-Dombis Társaim!

Helyzet van! A Hurkafesztiválon kapunk egy standot. Itt, mint Lázi-Dombi Kulturális Egyesület megjelenhetünk, az általunk elkészített hurkát kínálhatjuk, így adomány formájában némi bevételre tehetünk szert. A pénzt betesszük a bankszámlánkra, ami önrészként szolgálhat a későbbi

pályázatainkhoz. Erre lehetőségre össze kéne szervezzünk egy csapatot. Itt mindenkire számítunk, aki szívesen beszállna a munkába.

A feladat:

- elkészíteni 50-60 kg hurkát (ez többféle kell, legyen)

- a standon kínálni a vendégnek, s intelligensen a tudomására hozni, hogy a kihelyezett dobozba helyezett készpénzzel a kulturális egyesületet támogatja és ezen keresztül... stb.

[...]

Remélem, tetszik Nektek is a lehetőség. Kérlek, jelezzetek vissza!

Barátsággal: az elnök.

„Még én is tudok 2-3 tepsit szerezni, de elkelve még pár darab.

Kemence! A környékén kéne egy kis rendet csinálni, kb.1 óra munka. Szombat reggelre viszek oda fát, aki még ígért, hozza oda. Papírtálcát, szalvétát veszek, 300 főre. Fóliát viszem.

Pénteken már nálunk lesz a kulcs, hordjuk oda össze, amink van, nézzük át péntek délután, és még akkor is lehet ezt, azt szerezni. De most úgy tűnik, hogy nagyjából megvagyunk. (Tepsi, csípesz, és a tűzhely + palack, ami még hiányzik.) Meg ami még nekem most nem jut eszembe. A szombati második menet fa ráér dél körül, mert az első menettel eltűzelünk addig. Pénteken reggel fél8-kor kéne kezdeni.

Van egy nagy kérdés, hogy hány tállal nevezzünk a versenyre. Tál, egységnyi hurka, optikaituning. Gondoljuk végig, hogy kinek mije van, mit tud hozni.

A hétfői lev.listás viszontírásig, szép estét mindenkinek!

Barátsággal: Tamás.

Az első közös, újévi malacsütést sem hagyhatta ki, amely azóta a baráti társaságban hagyományá vált:

Kedves Lázisok!

Karácsonyék is jelentkeznek a malacsütő programra. Ha kell segítség, fa, jó szó, vagy valami, akkor szóljatok.

Két húsevő gyermek, meg két fő felnőtt (szülők). Mi majd megkeressük a jószág vega részét.

"Hája, mája, tepertője, hasam legyen temetője." – Ebben a szellemben.

Barátsággal: Karácsonyék.

U.i. Kemence begyűjtást is vállalok. Viszek ezt-azt, meg ami még ott adódik, abban segítek.

Beszerzés, fuss ide, fuss oda."

És a másnapi tapasztalatokról:

2010. 01. 02.

„Szép Jó Estét!

Az idő este 11-óra. Feleségemmel arról beszélgetünk, hogy is volt ez a mögöttünk álló két nap.

Nézzük innen, nézzük onnan – meg a sok gyermek – s csak oda lyukadunk ki, hogy ez szép volt.

Dehát, ezt egymásnak csináltuk, mondom én, egymásnak csináltunk örömet. Örült a gyermek, meg az anyja-apja, meg a társa az óvodás-iskolás, meg a házigazda, meg a felesége, meg a pácoló, meg a tűzrakó, meg a kemencében sütő, meg a vendég, meg a messziről jött ember, meg hát, aki még arra tévedt.

Örültünk mi is, olyannyira, hogy ezt nem tudjuk köszönet nélkül megállni:

Évi, Andris, Ári-Bári, Tamás

Wallinger Endre malacsütésen készült fényképeit sem tudná más e módon dicsérni:

Kedves Endre!

Eme jelenetek, melyek megestek ezen esten, melyen rengeteg gyermek, s nem gyermek, veled egyetemben, remek zene mellett eszegetett s nem hevesen hegyleveket vedelgetett s eltelt egy kellemes elseje, este.

Szeretettel veregetem meg kezedet, mely e remek szerkezetet kezelte!

Szerepek s eszperente nyelv "mestere".

Az egyesület életében persze igazán komoly, közérdekű dolgokról is sok szó esik – hiszen mindannyian felelősnek érezzük magunkat a Szennát és lakosait érintő témákban. Tamás elnökként is vállalta a konfliktusokat, ha az igazságérzete úgy diktálta. De nem ragadtatta el magát, objektív maradt, sőt mások felborzolt kedélyét is próbálta kordában tartani – mint például a zártkerti villamosítás kapcsán kialakult helyzetben:

„Kedves Lázis Társaim!

Egy kvalifikált probléma az egyesület számára.

Alapító okiratunk egyik pontja a tájjelleg megőrzése, természeti környezetünk óvása. etc.

Javaslom, mint jogi személy, e témában álljon oda a Lázi Dombi Kulturális Egyesület. Derítsük ki, hogy evvel kapcsolatos állásfoglalásunk kinek /kiknek/ az asztalán landoljon. Amíg a betonoszlopokat nem betonozták le, addig van esély a konszenzusra. Kéne egy röpggyűlés, hogy ki milyen irányban nyomuljon.

Egyébként meg tényleg röhej, hogy miért nem a földkébel az evidens. Nyilván a pénz. Lehet, hogy tudunk "társadalmi munkát"oda tenni, vagy ki tudja mik még a lehetőségek.

Szép napot Mindenkinek!

Barátsággal: Tamás”

És a hivatalos utat is végigjárta – ami sajnos nem mindig járt sikerrel:

Kedves Lázis Társaim!

Ma délelőtt 9 órakor volt a körjegyzőségen a zártkerti villamosítást érintő helyszíni szemle.

A 2010.02.01-én megfogalmazott bejelentésünk alapján hivatalosak voltunk az eseményre.

A beadványt aláírók közül Szendefy György és Karácsony Tamás képviselte az egyesületet.

A gondolat melyet megfogalmaztunk ama levelünkben:

"Közreműködés a térség környezeti, természeti értékeinek megóvásában, a közvetlen lakókörnyezet egészséges településképeének kialakításában, kulturális örökség megóvásában.

Továbbá:

"Közös érdekünk, hogy a műszaki megvalósítás a lehetőségekhez mérten a településen eddig megvalósult tájjellegű építkezésnek megfelelően történjen."

[...]

Nos, a végső konklúzió. Lehet esztétikai, tájvédelmi igényeket megvalósítani, ha a kivitelezőnek a megrendelő megfizeti. Ezen a találkozón az derült ki, hogy ilyen áron ez az igény elképzelhetetlen.

Megpróbáltam objektíven összefoglalni a délelőtti történetet, ha valaki még ki tudná egészíteni az ott lévők közül, kérem, tegye meg.

Jó nyaralást:

Karácsony Tamás.

A haragtartás helyett a „tartós békét” javasolta, mint azt a „konditerem, kontra Lázis helyiség” okán kitört viharra reagálva megfogalmazta:

„Egy gondolat idekívánkozik még. Egy ilyen faluközösségben, amiben élünk, szerintem luxus az egymással való szembehelyezkedés, egymás munkájának a gáncsolása, pro és kontra. Az összefogásban, a "szövetkezésben" viszont hatalmas energiák képesek megmozdulni. Gondoljunk bele, (kb.) hétszázötvenen élünk itt. Ez "kicsi" közösség ahhoz, hogy ne a fentiek szerint menjünk tovább.

Barátsággal:

Tamás.”

A levelezésben végigkövethetjük a falunapi rendezvényeket:

„Csatlakoznék a köszönetnyilvánítók közé. Pékárú, bodzaszörp, jó szó, etc. Ha egy szóval kéne jellemezni, akkor csak azt mondhatom, hibátlan. Több szóval? Nagyon finom volt. Köszí! Barátsággal: Tamás.”

A Leader-es pályázatok sikerét:

„A pénz itt marad a falunkban, mi több a gyermekeinkre száll. Hangszereket vehetünk belőle, segítő a művészeti iskolai oktatást. Jut belőle szövőszékre is, szintén egy megismerésre méltó terület.”

Néhány privát téma is akadt azért (hisz a Pazderjás-tavi hokicsapatból másképp hiányzott volna):

„Keresek 44-45-ös korcsolyát. Lízing, kp., esetleg csere-bere alapon. Jelezzen, aki látja a megoldást.

*Barátsággal:
Tamás”*

És az ünnepi jókívánság sem maradt el soha:

ÜDVÖZLET

2010. december 24.

**„Megismertem, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökre úgy marad;
nem lehet ahhoz hozzáadni, sem abból elvenni.**

**Úgy találtam tehát, hogy nem tehet jobbat az ember,
mint hogy örvendezzen és gyönyörködjön, amíg élete tart.”**

- prédikátorok könyve-

Áldott ünnepeket, Mindenkinek.

Karácsony család”

Köszönjük Neked, Tamás!

Patakné Csordás Gyöngyvér